

Sygn. akt. VII.K. 279/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2017r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Urlińska

po rozpoznaniu dnia 10.05.2017r. sprawy

R. R. (1), urodz. (...) w O., syna M. i J. z d. C.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 25 kwietnia 2016r. o godz. 13.30 w Urzędzie Marszałkowskim w O. przy ul. (...) ukrył dokumenty którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać w postaci operatu rybackiego, księgi gospodarczej jeziora M., protokołów zarybienia z dnia 30 kwietnia 2012r. i 30 kwietnia 2013r. i 7 kwietnia 2014r. zestawień rocznych za 2012-2014, kserokopii faktur potwierdzających zakup materiału zarybieniowego z dnia 30 kwietnia 2012r. wystawionych przez Gospodarstwo (...) sp. Zoo oraz wystawione przez Polski Związek Wędkarski O. w B., protokół przekazania obwodu rybackiego jeziora M. przez (...) Związek (...) w G. które zostały zgromadzone przez urząd marszałkowski w O. w ramach w sprawie oceny prawidłowości prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej przez R. R. (1), a które po udostępnieniu do wglądu wymieniony wyniósł z urzędu,

tj. o przestępstwo z art. 276 kk,

I. oskarżonego R. R. (1) uznaje za winnego dokonania zarzuconego mu przestępstwa i za to z mocy art. 276 k.k. skazuje go na karę grzywny w wymiarze 125 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

II. na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt VII K 279/17

UZASADNIENIE

Treść uzasadnienia wyroku ograniczono do zakresu złożonego wniosku o pisemne jego uzasadnienie tj. do rozstrzygnięcia o karze - stosownie do dyspozycji art. 423 § 1a kpk przy uwzględnieniu dyspozycji art. 424 § 3 kpk.

Wyrokiem z dnia 10 maja 2017r. R. R. (1) został uznany za winnego tego, że:

w dniu 25 kwietnia 2016r. o godz. 13.30 w Urzędzie Marszałkowskim w O. przy ul. (...) ukrył dokumenty którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać w postaci operatu rybackiego, księgi gospodarczej jeziora M., protokołów zarybienia z dnia 30 kwietnia 2012r. i 30 kwietnia 2013r. i 7 kwietnia 2014r. zestawień rocznych za 2012-2014, kserokopii faktur potwierdzających zakup materiału zarybieniowego z dnia 30 kwietnia 2012r. wystawionych przez Gospodarstwo (...) sp. Zoo oraz wystawione przez Polski Związek Wędkarski O. w B., protokół przekazania obwodu rybackiego jeziora M. przez (...) Związek (...) w G. które zostały zgromadzone przez urząd marszałkowski w O. w ramach w sprawie oceny prawidłowości prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej przez R. R. (1), a które po udostępnieniu do wglądu wymieniony wyniósł z urzędu,

tj. o przestępstwo z art. 276 kk,

W zakresie wymiaru kary oraz wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 276 kk, karze wskazanej w tym przepisie podlega ten kto niszczy, uszkadza, czyni bezużytecznym, ukrywa lub usuwa dokument, którym nie ma prawa wyłącznie rozporządzać. Za zrealizowanie znamion przestępstwa polegające na ukrywaniu uznaje się podjęcie tego rodzaju zachowań, w wyniku których dokument znajdzie się w miejscu znanym sprawcy, nieznanym natomiast osobom, którym przysługuje prawo do rozporządzania dokumentem, choćby nie wyłącznie (utajnienie miejsca jego przechowywania)". Dodatkowo zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2000 r., V KKN 208/00, OSNKW 2000, nr 9–10, poz. 84, : „Zaprzeczenie posiadaniu dokumentu i przetrzymywanie oraz niewydanie go, mimo żądania, osobie uprawnionej może stanowić ukrywanie dokumentu w rozumieniu art. 276 k.k." Natomiast w wyroku z dnia 23 maja 2002 r., V KKN 404/99, OSNKW 2002, nr 9–10, poz. 72, Sąd Najwyższy podkreślił, że ukrycie dokumentu polegać może na umieszczeniu go w takim miejscu, o którym osoba uprawniona do dysponowania nim nie wie albo do którego nie ma dostępu bądź też ma dostęp utrudniony.

W kontekście wskazanych powyżej uwag teoretycznych i zgromadzonego materiału dowodowego, w tym relacji samego podejrzanego, który wyjaśniając dnia 23 marca 2017r. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyraził skruchę, dopuszczenie się przez R. R. przestępstwa zarzucanego mu części wstępnej wyroku nie budziło wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd miał na uwadze, zgodnie z dyrektywami wynikającymi z art. 53 kk, zarówno stopień winy, jak i społecznej szkodliwości czynu przypisanego, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara ta ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Należy w tym miejscu wskazać, że czyn oskarżonego charakteryzował się dużym stopniem społecznej szkodliwości, na taką ocenę wpływ miał przede wszystkim rodzaj naruszonego przez oskarżonego dobra chronionego prawem (jakim jest wiarygodność dokumentów), jak również okoliczności i sposób jego popełnienia – wyniesienie dokumentów po ich udostępnieniu mu do wglądu w urzędzie oraz postać zamiaru – umyślność z zamiarem bezpośrednim, wymieniony miał zamiar jego popełnienia i chciał go popełnić. Jako kolejną okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił uprzednią karalność oskarżonego.

Sąd za okoliczności łagodzące uznał jego przyznanie się do popełnienia i przyznaną skruchę.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, iż adekwatną reakcją karno – prawną za popełnione przez oskarżonego przestępstwo będzie kara grzywny w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

Sąd uznając oskarżonego winnym zarzucanego mu czynu w punkcie I omyłkowo wskazał cyfrą liczbę stawek dziennych kary grzywny na 125 gdy właściwą było 150. Tym niemniej powyższe stanowiło oczywistą omyłkę pisarską, albowiem przymiotowe rozstrzygnięcie zapadło w wyniku uwzględniania przez Sąd na posiedzeniu wniosku prokuratora o skazanie oskarżonego w trybie art. 335 §1 kpk,. Na powyższe wskazuje zarówno wniosek jaki był podstawą wpisania sprawy do repertorium K, jak też treść posiedzenia Sądu i stosowne postanowienie - „Na podstawie art. 335 § kpk uwzględnić wniosek prokuratora o wydanie wyroku skazującego, albowiem okoliczności popełnienia czynów nie budzą wątpliwości, a podstawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte pomimo nie przeprowadzania rozprawy”.

Sąd orzekając w tym przedmiocie mógł jedynie wniosek uwzględnić a gdyby zamierzał go modyfikować lub nie uwzględnić przedmiotowe kwestie znalazłyby swe odzwierciedlenie w treści protokołu. Powyższe dowodzi, iż intencją sądu było określenie liczby stawek na 150, na co wskazuje również treść zapisu słownego w nawiasie punktu I sentencji wyroku .

Przedmiotowa omyłka pisarska i przeoczenie, nie wpływa na prawidłowość przyjęcia, iż adekwatną karą i dolegliwością prawnokarną jest wymierzenie mu kary grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych ustalając wysokość stawki na kwotę 10 złotych. W sankcji tej liczba wymierzonych stawek uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu, zaś kwota pojedynczej stawki uwzględnia sytuację finansową i możliwości zarobkowe oskarżonego.

W tych okolicznościach tak wymierzona oskarżonemu kara jest adekwatna do stopnia jego winy, uwzględnia też cele kary jakie ma wobec niego osiągnąć jak i stopień społecznej szkodliwości czynów.

Mając na uwadze sytuację majątkową i osobistą oskarżonego Sąd uznał, iż nie jest on w stanie uiścić kosztów sądowych i opłaty na rzecz Skarbu Państwa, dlatego też na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od ich zapłaty.

SSR Joanna Urlińska